

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet) 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4185 lopullinen kumoamista sikäli kuin siinä todetaan kantajien osallistuneen jatkettuun sopimukseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan kylpyhuonekalusteiden alalla Saksassa, Itävallassa, Italiassa, Ranskassa, Belgiassa, ja Alankomaissa.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen.

Kantajat väittävät ensinnäkin, että komissio ei tutkinut taloudellista asiayhteyttä eikä siten osoittanut väitettyjen kilpailusääntöjen rikkomisten kilpailuvastaista tavoitetta laillisesti riittävällä tavalla. Kantajat katsovat, ettei komissio voinut laillisesti olettaa (eikä todeta), että (i) yritysten, jotka eivät kilpaile keskenään, välillä käydyillä keskusteluilla, jotka koskivat (ii) hintoja, joita kukaan markkinoilla toimija ei maksa, olisi kilpailua rajoittava tavoite.

Toiseksi kantajat väittävät, että komissio oli väärässä todetessaan kantajien syyllistyneen kilpailusääntöjen rikkomiseen hanojen osalta, kun otetaan huomioon ensimmäinen syytekohte ja se seikka, että kantajat eivät valmista hanoja.

Kolmanneksi kantajat katsovat, että komissio ei osoittanut väitetyn kilpailusääntöjen rikkomisen olemassaoloa laillisesti riittävällä tavalla erityisesti siksi, että se analysoi todisteita virheellisesti Ranskan ja Italian osalta sekä Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaftin osalta Saksassa.

Neljänneksi kantajat väittävät, että komissio ei osoittanut intressiä kilpailusääntöjen rikkomisen toteamiselle Alankomaissa, miltä osin asia oli vanhentunut.

Viidenneksi kantajat väittävät, että komissio ei (i) esittänyt väitteitään asianmukaisella tavalla väitetiedoksiannossa eikä (ii) sillä ollut eikä se esittänyt merkityksellistä ja mahdollisesti raskauttavia todisteita.

Kuudenneksi kantajat väittävät, että tutkinta nyt esillä olevassa asiassa oli luonteeltaan valikoivaa ja sattumanvaraista, kun otetaan huomioon se seikka, että monia yrityksiä, joiden on väitetty osallistuneen väitetyksi sääntöjenvastaisiin tapaamisiin ja keskusteluihin, vastaan ei ole missään vaiheessa esitetty syytteitä.

Seitsemänneksi kantajat katsovat, että määrätty sakko oli määrätään perustelemattoman ja kohtuuttoman korkea erityisesti sen vuoksi, ettei ollut kilpailua rajoittavia toimia, jotka toteutettu, eikä vaikutuksia, jotka olisivat ilmenneet markkinoilla. Kantajat pyytävät tuomioistuinta käyttämään sille SEUT 261 artiklan mukaan kuuluvaa rajoittamatonta harkintavaltaa sakon määrän alentamiseksi.

Kanne 8.9.2010 — Sanitec Europe v. komissio

(Asia T-381/10)

(2010/C 301/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sanitec Europe (Helsinki, Suomi) (edustajat: barrister J. Killick, solicitor I. Reynolds, lawyer P. Lindfelt ja lawyer K. Struckmann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet — 23.6.2010 tehty komission päätös nro K(2010) 4185 lopullinen on kumottava kokonaisuudessaan tai osittain
- tuomioistuimen on todettava, että kantaja ei ole vastuussa kilpailuvastaisesta toiminnasta hanojen osalta, ja tarvittaessa kumottava riidanalainen päätös siltä osin kuin siinä katsotaan kantajan (tai sen tytäryhtiöiden) olevan tällaisessa vastuussa
- lisäksi tai toissijaisesti sakkojen määrää on alennettava
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- tuomioistuimen on määrättävä kaikista muista asian olosuhteissa tarpeellisiksi katsomistaan toimenpiteistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla kumottavaksi asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet — 23.6.2010 tehtyä komission päätöstä nro K(2010) 4185 lopullinen, joka liittyy Belgian, Saksan, Ranskan, Italian, Alankomaiden ja Itävallan kylpyhuonekalustemarkkinoilla toimivien yritysten välillä tehtyyn sellaiseen sopimukseen, joka koskee myyntihintojen yhteensovittamista ja arkaluontoisten kaupallisten tietojen vaihtamista, sekä toissijaisesti sille määrätyn sakon määrän alentamista.

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet:

Ensinnäkin se katsoo, että komissio ei arvioinut eikä tutkinut taloudellista tilannetta eikä tämän johdosta näytetty väitetyn rikkomisen kilpailuvastaista tarkoitusta toteen oikeudellisesti riittävällä tavalla. Komissio ei voinut laillisesti olettaa (eikä myöskään todeta), että (i) sellaisten yhtiöiden välillä, jotka eivät kilpaile keskenään, käydyt keskustelut (ii) ei-taloudellisesta hinnasta, jota kukaan markkinoilla olevista toimijoista ei maksa, olivat tarkoitukseltaan kilpailuvastaisia.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio piti sitä virheellisesti vastuullisena rikkomisesta hanojen osalta, kun otetaan huomioon ensimmäinen kanneperuste ja se seikka, että kantaja tai sen tytäryhtiöt eivät valmista hanoja.

Lisäksi komissio ei näyttänyt väitettyä rikkomista toteen oikeudellisesti riittävällä tavalla erityisesti, koska sen arviointi näytöstä oli virheellinen Ranskassa, Italiassa ja Keramag Keramische Werke AG:n osalta Saksassa, miltä osin kantajaa pidettiin vastuullisena.

Neljänneksi kantaja väittää, että komissio ei ole osoittanut, että sillä oli intressi todeta Alankomaissa tapahtuneeksi rikkominen, joka oli vanhentunut.

Komissio ei myöskään (i) esittänyt väitteitä riittävällä tavalla väitetiedoksiannossa eikä (ii) ottanut huomioon ja paljastanut merkityksellistä ja mahdollisesti vapauttavaa näyttöä. Näillä menettelyvirheillä loukattiin peruuttamattomasti kantajan puolustautumisoikeuksia.

Kantaja väittää myös, ettei sen voida katsoa olevan välittömästi ja itsenäisesti vastuussa 9 873 060 euron sakosta. Kantajan ei itse todettu syyllistyneen mihinkään lainvastaiseen toimintaan. Sen vastuu perustui ainoastaan sen asemaan emoyhtiönä, eikä se tässä ominaisuudessa voi olla välittömästi ja itsenäisesti vastuussa sakosta. Lisäksi mahdollisuutta välittömästi ja itsenäisesti vastuusta ei mainittu väitetiedoksiannossa, mikä muodostaa menettelyvirheen, joka oikeuttaa päätöksen kumoamisen.

Kantajan mukaan sen katsottiin lisäksi virheellisesti olevan solidaarisessa vastuussa tytäryhtiönsä Keramag Keramische Werke AG:n toimista. Kantaja ei omistanut kaikkia Keramag Keramische Werke AG:n osakkeita merkityksellisenä ajanjaksona eikä ollut sellaisessa asemassa, että se olisi voinut käyttää — eikä se myöskään käyttänyt — ratkaisevaa määräysvaltaa kyseisessä tytäryhtiössä.

Lisäksi kantaja väittää, että esillä olevan asian tutkinta oli valikoivaa ja mielivaltaista, koska useita yhtiöitä, joiden väitettiin osallistuneen oletetusti lainvastaisiin kokouksiin tai keskusteluihin, ei koskaan pyritty saattamaan vastuuseen.

Lopuksi kantaja katsoo, että sakko on perusteeton ja kohtuuttoman suuri erityisesti siitä syystä, että toimenpiteitä ei toteutettu eikä niillä ollut vaikutusta markkinoihin. Kantaja pyytää tuomioistuinta käyttämään sillä SEUT 261 artiklan nojalla olevaa täyttä harkintavaltaansa sakkojen määrän alentamiseksi.

Kanne 9.9.2010 — Villeroy et Boch v. komissio

(Asia T-382/10)

(2010/C 301/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Villeroy et Boch (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajaja J. Philippe, asianajaja K. Blau-Hansen ja solicitor A. Villette)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava sikäli kuin se koskee kantajaa
- toissijaisesti on alennettava kantajalle riidanalaisella päätöksellä määrätyn sakon määrää
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii ensisijaisesti SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet) 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4185 lopullinen, joka liittyy sellaiseen kartelliin Belgian, Saksan, Ranskan, Italian, Alankomaiden ja Itävallan kylpyhuonekalustemarkkinoilla, joka koskee myyntihintojen yhteensovittamista ja arkaluontoisten kaupallisten tietojen vaihtamista, osittaista kumoamista.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

- SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa on sovellettu virheellisesti sikäli kuin kilpailusääntöjen rikkominen on katsottu yhtenä kokonaisuutena pidettäväksi, monitahoiseksi ja jatketuksi rikkomiseksi, ja vastaaja on siten laiminlyönyt velvollisuutensa arvioida oikeudellisesti niiden tahojen itsenäistä menettelyä, joille riidanalainen päätös on osoitettu
- SEUT 296 artiklan toisen kohdan mukaista perusteluvollisuutta on rikottu, koska vastaaja ei ole riidanalaisessa päätöksessään määritellyt merkityksellisiä markkinoita riittävän täsmällisesti
- kantajan osallistumisesta kilpailusääntöjen rikkomisiin Ranskassa ei ole esitetty riittävästi todisteita
- Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 49 artiklan 1 kohdassa määrättyä laillisuusperiaatetta ja perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdassa, kun sitä luetaan yhdessä perusoikeuskirjan 48 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan kanssa, määrättyä periaatetta, jonka mukaan rangaistus ei saa olla epäsuhteessa rikoksen vakavuuteen nähden, on loukattu, koska vastaaja on määrännyt sakon yhteisvastuullisesti kantajalle ja sen emoyhtiölle
- sakon määrä on laskettu virheellisesti, koska vastaaja on ottanut sakon määrää määrittäessään huomioon kantajan liikevaihtoa siltä osin kuin se ei ole yhteydessä esitettyihin väitteisiin